

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4738/2024-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvijestiteljice i Kamelije Parać, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SAVIA SISAK d.o.o., OIB 55208846738, Sisak, Mihanovićeve obala 33, kojeg zastupa punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik iz Požege, Sv. Florijana 9, protiv tuženika VIDAR j.d.o.o., OIB 24822382802, Sisak, Lađarska ulica 28D, radi brisanja zabilježbe, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2990/2023-20 od 14. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2025.

rješio je

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2990/2023-20 od 14. listopada 2024. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2990/2023-20 od 14. listopada 2024. suđeno je:

„I. Nalaže se brisanje uknjižbe pravo zalogu uknjiženo rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda Sisak Z-4412/2007, od 24. srpnja 2007. za iznos od 2.000.000,00 kuna, kamata i ostalih troškova, na nekretninama tužitelja upisanim u zk.ul.br. 5647 k.o. Novi Sisak, kč.br. 718/9, temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu od 02. srpnja 2007. godine i Dodatka tom ugovoru od 09. srpnja 2007. te uknjižbe ustupanja založnog prava uknjiženo rješenjem Z-4813/2023. temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu od 02. srpnja 2007. godine, Ugovora o pristupanju dugu od 16.02.2023., i Potvrde od 05.04.2023., za korist tuženika VIDAR J.D.O.O. Sisak.

II. Nalaže se brisanje uknjižbe prava zalogu uknjiženo rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda Sisak Z-3891/12 od 12.07.2012. za iznos od 500.000,00 kuna, uvećano za ugovorenu redovnu kamatu po stopi od 11,9% godišnje promjenjivu, zakonsku zateznu kamatu naknade i ostale troškove s krajnjim rokom dospijeca 01.02.2013. na nekretninama tužitelja upisanim u zk.ul.br. 4988 k.o. Sisak Stari, na suvlasničkom dijelu 2 (130/479) ETAŽNO VLANIŠTVO (E2) čest.br. 1189 s kojim je povezan posebni dio Poslovni prostor II sveukupne korisne površine 130 m² s pripadajućom drvarnicom br. 2 u sklopu podruma i tavanskim prostorom

br.2 od 113,50 m², k.o. Novi Sisak, kč.br. 718/9, vlasništvo tužitelja u 10/12 suvlasnička dijela, temeljem Sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 7020000075 (novi broj: 7010001863) od 10. srpnja 2012 godine, potvrđen kao ovršni javnobilježnički akt i uknjižbe ustupanja založnog prava uknjiženo rješenjem Z-4813 od 11.04.2023, temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu od 02. srpnja 2007. godine, Ugovora o pristupanju dugu od 16.02.2023., te Potvrde od 05.04.2023., za korist tuženika VIDAR j.d.o.o. Sisak.

III. Provedbu uknjižbe brisanja provest će Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda Sisak po pravomoćnosti ove presude.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu od 1.396,00 eur sve u roku 15 (petnaest) dana.“

2. Tužitelj je protiv tuženika ustao tužbom radi brisanja uknjiženog prava zalogu na nekretninama poblje opisanim u izreci presude upisanog u korist tuženika na temelju ugovora o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. i potvrde J&T banke d.d. (dalje u tekstu: banka) od 5. travnja 2023., a sud je o osnovanosti tužbenog zahtjeva zaključio na temelju utvrđenja kako je nesporno da je tuženik s vjerovnikom (bankom) sklopio Ugovor o pristupanju dugu tužitelja prema banci iz Ugovora o dugoročnom kreditu od 2. srpnja 2007., ali da iz Ugovora o pristupanju dugu ne proizlazi da bi tužitelj s vjerovnikom ugovorio kako će na tuženika prijeći vjerovnikova prava, u skladu s odredbom čl. 90. Zakona o obveznim odnosima, te da to tuženik nije učinio niti sklapanjem posebnog ugovora prije zaključenja samog ugovora o pristupanju dugu (čl. 90. st. 2. Zakona o obveznim odnosima). Utvrdio je da nije došlo do personalne subrogacije koja bi sporne radnje knjižnog prava zalogu činile pravno valjanim. O naknadi parničnog troška, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

3. Protiv te presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi prije svega ističe da je raspravnim rješenjem od 26. rujna 2024. prvostupanjski sud odbio žaliteljev prijedlog za prekid postupka, a da u pobijanoj presudi nije naveo razloge odbijanja, što je bio dužan učiniti, jer protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za prekid postupka nije dopuštena posebna žalba. Zatim obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je sud trebao prekinuti ovaj postupak. Nadalje, tvrdi da navode iz podnesaka žalitelja i priložene im isprave prvostupanjski sud nije uzeo u obzir niti obrazlaže zašto. Iz iznimno opširne žalbe proizlazi da se osnovni razlozi zbog kojeg žalitelj smatra pobijanu presudu nepravilnom i nezakonitom svode na to da prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio odlučnu činjenicu da je tuženik s bankom uz sklapanje ugovora o pristupanju duga, prije samog ispunjenja preuzete obveze ugovorio i subrogaciju ispunitelja u prava vjerovnika, odnosno da ispunjena tražbina sa sporednim pravima prijeđe na njega. Ističe da je pristupanje dugu predstavljalo pravni interes za personalnu subrogaciju, te ponavlja tvrdnje iznesene tijekom postupka kako to proizlazi iz dopisa žalitelja upućenog banci 29. ožujka 2023., očitovanja banke od 30. ožujka 2023. te potvrde banke od 5. travnja 2023. Navodi da je ispunio preuzetu obvezu 31. ožujka 2023., nakon čega je banka izdala potvrdu 5. travnja 2023. kojom je potvrdila da je primila uplatu i da je podmirenu tražbinu prenijela na tuženika sa sporednim pravima, te da

su na potvrdi ovjereni potpisi članova uprave banke u skladu s čl. 214. st. 2. Ovršnog zakona. Ističe kako je u pravomoćnoj odluci prvostupanjskog suda poslovni broj St-787/2024 od 12. rujna 2024. izraženo shvaćanje da iz Ugovora o pristupanju dugu od 16. veljače 2023., dopisa od 29., 30. i 31. ožujka 2023. proizlazi da je pristupatelj (Vidar j.d.o.o.) prije ispunjenja tražbine s vjerovnikom (bankom) ugovorio da ispunjena tražbina pređe na pristupatelja zajedno sa sredstvima osiguranja u vidu zadužnica, i predmetnog založnog prava. Na kraju navodi da iz navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je do ispunjenja došlo na temelju ugovora o pristupanju dugu, ali ne i do subrogacije, te da su postojali nedostaci koji se tiču pribavljanja sporednih prava i upisa hipoteke. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

4. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

5. Tuženikova žalba je osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama razloga određenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na odluku o troškovima postupka.

7. Predmet ovog postupka je brisanje založnog prava na nekretninama, opisanim u izreci presude, upisanog u korist tuženika na temelju Ugovora o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. i potvrde od 5. travnja 2023. Tužitelj zahtjev temelji na tvrdnji da nije pravno valjan prijenos i knjiženje založnog prava na nekretnini tužitelja na temelju plaćanja duga tužitelja iz ugovora o kreditu od 2. srpnja 2007. u iznosu od 55.335,27 EUR, kojem je tuženik pristupio Ugovorom o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. jer tim ugovorom nije ugovorena subrogacija plaćene tražbine sa sporednim pravima na tuženika kao pristupatelja.

8. Sporno je među strankama je li na tuženika ispunjenjem tužiteljeve obveze na valjan način s vjerovnika (banke) prešla ispunjena tražbina sa sporednim pravima, odnosno je li došlo do subrogacije u smislu čl. 90. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 145/23; dalje: ZOO).

9. Odredbom čl. 90. st. 1. ZOO-a („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96 i 91/96) propisano je da u slučaju ispunjenja tuđe obveze svaki ispunitelj može ugovoriti s vjerovnikom prije ispunjenja ili pri ispunjenju, da ispunjena tražbina prijeđe na njega sa svim ili samo nekim sporednim pravima. Prema st. 2. tog članka vjerovnikova prava mogu prijeći na ispunitelja i na temelju ugovora između dužnika i ispunitelja, sklopljenog prije ispunjenja, dok prema st. 3. u tim slučajevima subrogacija ispunitelja u prava vjerovnika nastupa ispunjenjem.

10. Prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da je izveo dokaz čitanjem isprava u spisu (bez navođenja kojih to isprava), te da je u kontekstu

nesporne činjenice da Ugovorom o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. nije ugovoren prijelaz ispunjene tražbine sa sporednim pravima na tuženika kao pristupatelja dugu, i utvrđenja da tuženik to nije učinio niti eventualnim sklapanjem posebnog ugovora o subrogaciji prije zaključenja samog ugovora o pristupanju dugu, zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Međutim, tuženik nije niti tvrdio da je sklopio s dužnikom ugovor u smislu čl. 90. st. 2. ZOO-a, nego da je nakon sklapanja Ugovora o pristupanju dugu 16. veljače 2023., a prije ispunjenja preuzete obveze iz ugovora o pristupanju dugu, ugovorio s vjerovnikom (bankom) da ispunjena tražbina sa sporednim pravima prijeđe na njega. Za iznesene tvrdnje je kao dokaz priložio dopis (ponudu) tuženika upućen banci 29. ožujka 2023. i odgovor banke na taj dopis od 30. ožujka 2023., a nesporno je da je tuženik preuzetu obvezu plaćanja tužiteljevog duga iz ugovora o kreditu, ispunio 31. ožujka 2023., nakon čega je vjerovnik (banka) izdala potvrdu 5. travnja 2023.

12. O spornom pitanju je li ugovorena subrogacija prije ispunjenja obveze preuzete Ugovorom o pristupanju dugu prvostupanjski sud nije odlučivao, Naime, sud se samo pozvao na odredbu čl. 90. ZOO-a, a da pritom nije ocijenio navode i dokaze tuženika i to isprave koje je tuženik dostavio uz odgovor na tužbu za iznesene tvrdnje da je ugovorena subrogacija (dopisi od 29. i 30. ožujka 2025.) nakon čega je tuženik i ispunio preuzetu obvezu iz Ugovora o pristupanju dugu. Također nije dao nikakvu ocjenu potvrde od 5. travnja 2023. na kojoj su ovjereni potpisi po javnom bilježniku.

13. Stoga pobijana presuda uopće nema razloga o tome je li prije ispunjenja tužiteljeve obveze ugovorena subrogacija u smislu čl. 90. st. 1. ZOO-a i je li stoga na valjan način preneseno sporedno pravo, u konkretnom slučaju založno pravo, na tuženika kao ispunitelja tužiteljeve obveze iz ugovora o kreditu (čl. 93. st. 1. ZOO-a).

14. Navedeno predstavlja takve nedostatke zbog kojih se prvostupanjska presuda ne može ispitati, pa je njenim donošenjem učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a i činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno.

15. Zato je na temelju odredbe čl. 369. st. 1. i čl. 370. ZPP-a, valjalo ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

16. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem i pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje, tako da će izvesti dokaze koje je tuženik predložio i ocjenom tih dokaza, kao i onih koje je već izveo, utvrditi je li ugovorena subrogacija. Nakon toga će pravilnom primjenom odredaba materijalnog prava o subrogaciji, donijeti novu na zakonu osnovanu odluku koju je dužan obrazložiti na način propisan čl. 338. st. 4. ZPP-a tako da će navesti činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su predložile, koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio, te koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka. U toj odluci

će navesti razloge zbog kojih je ocijenio neosnovanim tuženikov prijedlog za prekid postupka.

Zagreb, 1. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **9-3087d-1aba4**

Kontrolni broj: **06b36-0b727-8fc39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.